

Találkozás Mükénében

A mécsesek lassan leégnek ideje
hogy esti fürdőbe térj jó uram
Agamemnón nem
mozdul nehéz karja alatt panaszosan
megreccsen az ácsolt sötét tölgyfa asztal
Hiányzik

Ó azon én már rég túl vagyok
hogy keseregjek a sorsán Az istenek adták és
ők is vették vissza a nemes cél érdekében s lám
szél támadt és az akháj hajók meglendültek Trója
felé Ki áldozta volna be a gyereket más mint a görög
hadak vezére a nagy Agamemnón Megvallom sírtam
éveket számtalan éjszakán patakzott a könnyem
szólongattam Iphigeneiám hiába de aztán egyszer
csak elmúlt a trauma kiment a stressz belőlem megállt
a jajgatás és a sírást bennem nevetés váltotta föl Istenek
adták és ők is vették vissza Induljunk hát a fürdőbe
jó uram

Az akháj hajók sólyomként szálltak a
tengerek tajtékján Távoloról már hallatszott Trója
fogvacogása és én boldogtalanul ültem a vezérhajó
tatján mellkasomon a nehéz vértnél is nehezebb volt
a bánatom így elveszítenem lányomat Iphigeneiát
aljas csellel Auliszba térítve hogy a nemes
Akhilleusz vőlegényként nászra várja de e
nász menyasszonytáncát már Hadész
fekete termeiben táncolta el s pengtek meztelen

lába körül a halottak szeméről lelopott
obulusok

Mi történt megtörtént Hozták
a híreket hogy egy Brüszeisz nevű pudvás kurva
filléres rabszolgányon Akhilleusszal összerúgtad
a port Trója alatt mi harag fegyverhordozója
életébe került Hát kurvapécér vagy te hogy
hogy vásárolt lotyón marakszol társaiddal

Gondoltál-e

olyankor kövön Artemisz kegyetlen kövén halt
lányodra mikor a luvnya égre dobálta
gerjedelmében combjait vagy mikor Kasszandrának
ikerkölyköket ajándékoztál magjaiddal

S felmérted-e

hogy mérhetetlen kurválkodási hajlamod mit
kangörcsöd vezérel véred útján új és újabb pinákra
veszélybe sodorhatja expedíciótok sikerét

A szív

még ha katonáé még ha királyi mellkas alatt
dobog is nem tűri az ürességet Brüszeisz ölébe
Kasszandra vulkánjába a menthetetlen szomorúság
hajtott s a vágy hogy feledni tudjam
a múlt dolgait

A görög hadiszerecsse
múlásán nem aggódtam minden jóslat
győzelmünket üzente s mert titkos reményem
hogy Brüszeisz méhében egy új Iphigeneia
megfogon meg nem valósulhatott Kasszandra
ölébe eresztettem erős magjaimat Lányom
vonásait akartam adtam a rabszolgálnak
és a kerge jósnőnek is ki habzó szájjal a palota
kapujában várakozik most belépni nem mer
mert vérszagot érez közeli vér sok szagát De
visszatérve a táborra nem bántam ha csak
képletesen is tulajdon lányommal ölelkeztem
a sátor forróságában

Mondhatnám perverz

az én uram de tudom a fájdalom néha a legtisztább
agyat is megzavarja Tízévi álmodás alatt

megszokhatta kezed az Iphigeneia-érintést Brüszeisz
bőrén csókjában lányod nyála folyt a szádba

Kasszandra

megnyíló öle lányod öleként tárult föl előtted Nem
Nem perverztség az örület egyik súlyos formája
ez

Én megbocsátottam lányom leöletését Artemisz
kíméletet nem ismerő kőoltárán Brüszeiszt Kasszandrát
is megbocsátom

De te se kérdezheted tőlem
hű voltam-e hozzád a tíz hosszú esztendő alatt
és hogy szeretlek-e még ezek után Tetteim az
én tetteim Lányom elvesztése bennem jobbik énem
vesztése volt s mind együtt a lány a tíz év
éppúgy meghozta az örületet mint neked

Bocsánatod

megbecsülöm s nem kérdezem távollétemben
látogatta-e valaki az ágyad amely az én ágyam
is volt

Nem kérdezem csiklandó fákat gyűjtöttél-e
hálószoba polcodra hogy királyi farkam helyett
hitvány csiszolt fadarabbal enyhítsd rád törő heved

Nem

kérdezem mikor apadt el anyai könnyed

Megbecsülöm

bocsánatod indulhatunk a fürdőbe jó asszonyom

.....
Üdv néked Aigiszthosz az istenek segítsenek
elhatározásodban melynek jelei kezdedben a fényes
bárd s hozzá a márvány medence széléhez
támasztott balta S tán zord tekintetedben a buja
parázs Végezd be amiért ma ide jöttél s köszönöm
hogy nem az ágyamban várakoztál rám

És tudtam asszonyom

hogy ha a bánatodat el is halványítja az idő a
bosszút megérlelte benned amannak helyén

Hóhér

ágyam bemocskolója Teljesítsd kötelességedet